

Bezpečnostní analytik Štefec: Občanské války s muslimy. Rakovina. Francie, Itálie, Izrael. Pokud budeme čekat, skončí to průšvihem

- CZ24 News | 16. května 2021

EU/IZRAEL: Vnitřní invaze, okupace části země, rakovina. Francouzi musejí tvrdě a vojenskou silou zasáhnout proti radikálnímu islámu a v no-go zónách, kde neplatí francouzské zákony, jinak skončili. Vojenský expert Jaroslav Štefec vylučuje řešení tamních problémů jinou cestou a varuje ostatní: „Pokud budou čekat, skončí to obrovským průšvihem. Stejně tak to skončí průšvihem u nás, pokud budeme čekat my, protože my ještě máme šanci se tomu postavit, ale Francouzi už ji nemají. Ti mají šanci jediné bojovat,“ řekl pro ParlamentníListy.cz. Rovněž uvedl, že pokud si nevezmeme poučení z Izraele, občanské války mohou vypuknout i v Evropě.

Italský ostrov Lampedusa opět čelí nelegální migraci, přes dva tisíce migrantů přeplnily středisko pro tyto případy. Evropská unie znovu vyzvala členské státy, aby Itálii pomohly a uprchlíky si nějakým způsobem přerozdělily. Má taková výzva směrem ke státům ještě smysl, případně kdo ji vyslyší?

Tato výzva postrádá jakýkoliv smysl, protože na otázku po smyslu jednoznačně odpovídá to, že se jedná o ilegální migranty. Ilegální migranty můžete pouze sbalit a poslat je tam, odkud přišli, anebo jim zabránit, aby se vůbec dostali jakýmkoliv způsobem na území. Čili tato výzva opravdu postrádá smysl a Evropská unie touto výzvou v podstatě popírá svoji vlastní politiku ochrany území

Schengenské smlouvy.

Byl to bývalý italský ministr vnitra Matteo Salvini, kdo bude souzen za to, že zabránil lodi s migranty zakotvit v přístavu. Jde tedy o vodu na mlýn Salviniho v dalších volbách?

Samozřejmě, protože způsob, jakým byl zbaven svého mandátu ministra, byla čistá politika, to nemělo nic společného s reálnými zájmy Itálie jako státu, italských lidí a občanů Itálie. Ano, jednoznačně mu to nahrává, protože to ukazuje, že má pravdu, a že se politické vedení Itálie staví proti občanům vlastní země podobně, jako jsme toho svědky ve Francii.

Vlna migrantů je podle čísel, které se týká Itálie, letos ještě silnější. Čím to je?

Je to především tím, že se evropské země v současné době soustředí na pandemii covidu, občané nesledují, co se děje kvůli tomu, že pandemie zaplňuje prakticky většinu stránek různých médií, a tento problém ustoupil do pozadí. Toho využívají neziskové organizace, aby maximalizovaly svoje zisky, aby maximalizovaly přesouvání migrantů na území Evropské unie, dokud jim tento zdroj příjmů nevyschne, a to se může stát poměrně rychle.

Čím si vysvětlujete snahu Evropské unie stále vyzývat státy, aby si migranty rozdělily i přesto, že povinné rozdělování a kvóty byly už několikrát odmítnuty? A může se stát, že Evropská unie to nastaví jako povinnost?

Jako povinnost... To je takový oxymóron, protože Evropská unie tím jednoznačně prokazuje pouze jediné. Její orgány jsou naprosto impotentní ve schopnosti řešit jakoukoliv situaci, která se týká bezpečnosti vlastních členů jinak než plácáním pusou. Ano, mohou vyzývat státy, aby převzaly migranty, mohou požadovat, aby se dodržovala pravidla jakési pofiderní solidarity, která vůbec z ničeho neplyne.

Pro nás neplyne jakákoliv povinnost přebírat ilegální migranty za situace, kdy hraniční státy Schengenu a Evropská unie jako taková vůbec není schopná zabránit příchodu ilegálních migrantů na naše území, míněno Evropská unie, nikoliv jen České republiky. A v tom případě vidím jednoznačně povinnost jednotlivých členských států chránit své občany a své území samostatně.

Koneckonců se to jasně ukázalo právě v průběhu pandemie covidu, kdy Evropská unie nebyla schopna zareagovat. Z hlediska praktické použitelnosti Evropské unie jako nástroje na ochranu a zvýšení bezpečnosti občanů, nástroje na zajištění bezpečnosti občanů v rámci Evropské unie jde o naprosté selhání a kolaps.

Další zemí, která se potýká s problémy souvisejícími s migrací a radikálním islámem, je Francie. Ve Francii jednak vysloužili generálové, vojáci v záloze, ale i aktivní armádní činitelé směrem k francouzskému prezidentovi napsali, že se obávají o budoucnost Francie, své země, a je třeba okamžitě zakročit, jinak to bude mít ještě vážnější následky. Znamená to, že se situace dostala do nesnesitelných mezí?

Podle francouzských průzkumů veřejného mínění s tímto dopisem, který navázal na původní dopis generálů a v němž se ozvali i aktivně sloužící vojáci, souhlasí většina francouzské společnosti. Vojáci jasně řekli, že nehodlají snášet, co se děje v souvislosti s vnitřní expanzí radikálního islámu ve Francii. Já tomu naprosto rozumím, Francie ztrácí své územím interní agresí. Jurisdikce francouzských úřadů končí na hranicích no-go zón, u kterých byly ještě před pár lety evidentní snahy popírat jejich existenci, a to i u nás. Dnes se ukazuje, že jsou oblasti, kde francouzský stát jako takový neexistuje.

Jde o snahu rozšiřovat podobné oblasti dále, je tam snaha likvidovat francouzské tradice, likvidovat

francouzský systém, francouzské zákony, francouzský způsob života... jde to jedno s druhým. Lidem se to pochopitelně nelíbí a v reálu téměř devadesát procent obyvatel Francie souhlasí s názory těchto generálů. Je to naprostá většina obyvatel Francie a nejsem si zdaleka jist, že to není i více, protože těch deset procent klidně může pokrývat vrstvu obyvatel právě muslimského vyznání, kterých se na to zeptali a kteří řekli, že to není pravda. Ve Francii je v současné době více než deset procent muslimského obyvatelstva.

Je možné tyto oblasti navrátit pod francouzské zákony bez zásahu vojenských složek?

Ne. Není to možné. Je to naprosto vyloučené. Zmíním jednu historickou paralelu. Prezident Edvard Beneš byl před druhou světovou válkou zastáncem názoru, že německé obyvatelstvo, pokud není spokojeno na českých územích, by se mělo vystěhovat do Německa. To je historicky prokázané. K čemu to vedlo, se jasně ukázalo na začátku a v průběhu druhé světové války. K vystěhování německého obyvatelstva nakonec došlo, ale jenom Českou republiku to stálo téměř 300 tisíc mrtvých. Nemluvím o dalších mrtvých po celém světě. Takže domnívám se, že skutečně jediná cesta je, že dojde k válce, která povede buď k tomu, že francouzští muslimové se v uvozovkách umravní, anebo opustí Francii.

Jedna z věcí, před kterou francouzští generálové varují, je občanská válka. S radikalizací islámu poroste i radikalizace obyvatel v daných oblastech, budou vznikat místní domobrany a podobně, což může situace eskalovat. Domníváte se, že bychom se mohli dostat takových občanských konfliktů, jaké probíhají nyní v Izraeli mezi arabskou a židovskou komunitou? Tedy dva kulturně neslučitelné národy, které spolu nedokážou žít?

Zcela jednoznačně. V Izraeli je navíc problém, že prakticky dvacet procent obyvatel žijících na území Izraele je muslimského vyznání. V Izraeli je poměrně dost tvrdě trestán terorismus a přípravy terorismu, velmi precizně tam fungují zpravodajské služby, funguje systém zjišťování nálad mezi muslimským obyvatelstvem, zjišťování radikálních kazatelů a jejich vykazování z Izraele nebo vůbec zabránění přístupu na území, zjišťování radikalizace konkrétních skupin...

Ale tady se hnutí Hamás podařil velice zajímavý krok se souběhem několika situací, které tam nastaly – to znamená volby prezidenta, dále přípravy na oslavu Dne Jeruzaléma a samozřejmě i souběh končící pandemie covid-19 a otevírání Izraele, kdy se samozřejmě začíná projevovat ekonomický propad obchodníků, což byla polovina arabského obyvatelstva..., arabská civilizace je postavena na obchodu, nikoliv na výrobě a sofistikovaných technologiích a podobně. Většina obchodníků se dostala do ekonomických problémů, což všechno vedlo k radikalizaci.

Čili ekonomická recese je součástí radikalizace tamních muslimů, a to se Hamásu podařilo využít, takže rozdmýchal nepokoje a došlo k tomu, že se izraelští Arabové vzbouřili. Izraelci to berou tak, že zradili svoji vlastní zemi, která se o ně ve srovnání s okolními zeměmi relativně dobře stará a dává jim poměrně dobré šance na slušný život. Pochopitelně je to bráno jako něco špatného, jako pochybení vůči Izraeli, a bude to mít ještě hlubší dopady v budoucnosti. To, co se tam stalo, je předobraz toho, k čemu směřuje Francie.

Znamená to, že pokud se Evropa nepoučí z toho, co se děje v Izraeli a také ve Francii, může v ní dojít k něčemu podobnému?

Určitě k tomu nejdříve dojde v západní Evropě. Ve Francii jsou nálady nejvíce rozjitřené a podobně je na tom Řecko, kde lidé začínají brát ochranu svých hranic do vlastních rukou. Psalo se o tom, kdy Řekové bránili přistání migrantů na svých plážích, a Italové už to vzali i po zákonné stránce. Konkrétní parta, která je ve vedení Itálie, se zbavila již zmíněného ministra vnitra, a jak říkám, byl to politický krok, nikoliv odchod, který by byl definován požadavky italského lidu. Šlo o vyložené

politickou defenestraci, kdy se zbavili nepohodlného člověka, který nezapadal do neolevičácké politické linie italského vedení. A samozřejmě Salvini má nyní těžce navrch, protože italská situace se tam viditelně zhoršuje a lidé to vnímají.

Je to podle vás jakési poslední varování? Poslední šance? V jaké jsme fázi a případně co dělat, abychom se do stavu občanských válek v Evropě nedostali?

Západní Evropa je ztracená, tam k tomu dojde, ať chcete, nebo nikoliv. Tam opravdu dochází k vnitřní invazi, a jak jsem už použil, je to vnitřní okupace značné části Francie, aniž by se proti tomu Francie postavila. Je to rakovina. Selhaly ochranné mechanismy, a jediná možná je radikální léčba. Oni nejsou schopni situaci bez násilí zvrátit, protože celá oblast Marseille a nejbližšího okolí je v současné době jedna velká no-go zóna.

Mluvila jste o tom, že vznikají milice; zrovna existuje pravidelná armáda, která je vyzbrojena i protitankovými a protiletadlovými střelami. To jsou informace od zpravodajských služeb a oni jsou skutečně schopni postavit se vůči policejním jednotkám, to určitě, a jsou schopni se postavit i armádě. Je otázka, jak daleko to nechají dojít. Pokud budou čekat, skončí to obrovským průšvihem. Stejně tak to skončí průšvihem u nás, pokud budeme čekat my, protože my máme ještě šanci se tomu postavit, ale Francouzi už ji nemají. Ti mají šanci jedině bojovat.

Jinak řečeno, buď dojde v těchto oblastech k armádnímu střetu, anebo je v tomto smyslu západní Evropa ztracena?

Ano. Pokud bude pokračovat politika defétismu, ustupování a takové to klekání si na omluvu, že byl někdo někdy ukřivděný, tak tohle nedopadne dobře, ale obrovským průšvihem a obrovským krveprolitím. Vtip je v jedné věci. Dění v Izraeli není jen šaráda, které tam probíhají jednou za čas a my už jsme na ně zvykli a zase to utichne. Ne, Izrael v současné době tvrdě bojuje o přežití. Válka je o tom, že jasně ukážou, kde jsou meze. Řeknou: Ne, nikdo tady nebude kopat tunely, aby sem posílal stovky bojovníků, kteří tady vraždí. Nikdo na nás nebude střílet rakety. A pokud to bude pokračovat, my tam vletíme a fakt tam uděláme zle. Zlikvidujeme všechny, kteří toto organizují, a zlikvidujeme všechny, kdo to vykonávají.

Samozřejmě se snaží maximálně vyhnout civilním obětem. Na druhou stranu chápu izraelskou politiku, která, bez ohledu na dění ve Spojených státech, výzvy Evropské unie na umírněnost a podobně, nemá jinou cestu. Pokud ukážou slabost, skončili. A stejně tak to musí udělat Francouzi. Jestliže Francouzi ukážou slabost a budou dále ustupovat, skončili. To, co říkají francouzští generálové, to je hlas lidu a to je hlas boží. Ti politici ho buď vyslyší, nebo také skončí.

Zdroj: <https://www.parlamentnilisty.cz/>